גר שנשא ממזרת דיש קידושין ואין עבירה

הולד הולך אחר הפגום דתניא ייגר שנשָא ייהולד

ממזרת הולד ממזר דברי רבי יוםי אמר ליה

מי סברת מתני' ר' יוםי היא מתניתין ר' יהודה

היא דאמר מגר לא ישא ממזרת ויש קידושין

ויש עבירה הולד הולך אחר הפגום וניתנייה

תנא כל מקום דסיפא לאתויי ואיבעית אימא

לעולם רבי יוםי היא ותנא איזו זו למעוםי ואיזו

זו ותו לא והרי בחלל שנשא בת ישראל דיש

קידושין ואין עבירה הולד הולך אחר הזכר

הא לא קשיא סכר' דוםתאי בן ר' יהודה ם"ל

יוהרי ישראל שנשא חללה דיש קידושין ואין

עבירה הולד הולך אחר הזכר תנא כל מקום

דרישא לאתויי וניתנייה בהדיא משום דלא

מתני לה היכי ניתני כהנת ולויה וישראלית

וחללה שנשאת לכהן לוי וישראל וחללה

לכהן מי חזיא והאיכא דרבה בר בר חנה דאמ'

רבה בר בר חנה אמר סרבי יוחנן מצרי שני

שנשא מצרית ראשונה בנה שלישי הוי תנא

כל מקום דרישא לאתויי ולרב דימי דאמר

ישני הוי תנא איזו זו למעומי והאיכא ידכי

אתא רבין אמר רבי יוחנן ייבאומותי הלך אחר

הזכר נתגיירו הלך אחר הפגום שבשניהם

תנא איזו זו למעומי האי מאי אי אמרת

בשלמא מתניתין רבי יהודה היא כל מקום דרישא לאתויי ישראל שנשא חללה ודרבה

בר בר חנה איזו זו למעומי דרב דימי ורבין

[בכנויי והוכד, וכן שך העמוד בכל מקום נינו הולד בכת"י

שלפנינו הולד בכת"י והולדן, ב) [לקמן עב: ע"ש אמנס במוספתא פ"ה ה"ג איתא להדיא

גר מותר בממזרת והולד

ממזר דברי רבי יוסי] וכעי"ז הוא בכת"י, ועי

מהרש"א ולפנינו הוגה ע"פ

המהרש"ל, ג) [לקמן עב: מוספתא שס], ד) [לעיל

מד. לקמן עד: עו.ן, סד. לקמן עד: עו.ן, ס יבמות עח., ו) [שס:], ז) [בכמ"י "הולד הולך אחר"], ס [נדליל ואחו

וו כהנת], ט) [ל"ל דיולדו להם כתיב, וכ"ה בפסוק

. (דברים שם) וביבמות שם],

ודרבין. רש"ש], מ) ["אלא" ליתא בדפו"ר, ונוסף ע"פ מהרש"ל, ומחקו

המהרש"ם ולמהרש"ם ל"ל

יאמים שייחו זכנוים שייח כיית לאחריי מממזרת, רש״ש], (2) [כדלקמן עג ע״א],

בדפו״ר דיונדו,
וכל״ל], ע) [נדכ״ל האין,
בדפו״ר דהא, וכל״ל כברש״ין,
בעמוד ב],

דיולדו.

ל"ל הוא. רש"ש], [ע"ב], () [ל"ל

קא א מיי פט"ו מהלי

טוש"ע אה"ע סימן ד

:סעיף כב סעיף כב. קב ב ג מיי' פרק מהל' אסורי ב

סלכה יד טוש"ע אה"ע

סימן ח סעיף ב: קג ד מיי׳ שם פי״ב הלכה

כ סמג לאוין קיב קטו טוש"ע שם סימן ד סעיף

ו: קד ה מיי׳ שם הלכה כא

כעיף ו:

תום' ר"י הזקן

נמ'. נושא ממזרת. דקהל

שנתגיירה היא. שלישי. ומותר לישראל דכתיב

[דברים כג, ט] דור שלישי

יבא להם בקהל ה׳.

ראשונה.

שנתגייר אביו שהוא שני.

םז.

בתנר' ר' יהודה היא. הקשה ה"ר יעקב מקולי לר' יהודה נמי מלרי דמותר בממזרת ואפ"ה אמר דהולד הולך אחר הפגום והוי

ונתנייה. פי׳ בסיפא תנא כל

גרים לא איקרי קהל לר׳ יוסי. מצרי [שני]. שנתגייר אביו ונמצא ולתנייה בהדיא כדפריך בסמוך דכיון דסבר גר אסור בממזרת דאיקרו קהל הוי קלת בכלל ממזרת ונתינה לישראל דתני במתניתין ולא נריך למיתנייה במתניתין טפי כולי האי ומ"מ איצטריך למיתני כל מקום דאי לאו הכי לא הוה מצי לאתויי מי (אלא)

> והרי חלל שנשא בת ישראל והולד הולך אחר הוכר. פירוש שהוא חלל כמו אביו וא״ת מאי פריך מה דהבן פסול לאו משום דאזלינן בתר הזכר לחודיה אלא משום דנקבה פגומה שהיא אמו שהזכר פוסלה בביאתו והוי חללה ויש לומר דע"כ פסולו של בן לאו משום פסול דנקבה הוא דהא ישראל שנשא חללה יוכיח שבתו כשרה לכהונה ואף על גב

בל הא מני ר' דוםתאי דאמר בנות ישראל כו'. וא"ת אמאי לא משני תנא כל מקום לאתויי כדאמרינן על ישראל שנשא חללה ויש לומר דא"כ מלינו למיפרך ונתנייה בהדיא ולא מלי נמי לשנויי משום דלא מתני לה דהיכי נתנייה כדאמרינן בסמוך דהא ודאי מצי למיתני במתניתין כהנת שנשאת לכהן וללוי ולישראל

בנה שלישי הוי. פירש בקונטרס ומותר לישא ישראלית כדכתיב (דברים כג) דור שלישי יבא להם דכיון דיש קידושין ואין עבירה לבית אבותם קרינא ביה כישראל והא דקאמר ביבמות (דף קרינא ביה הוא מלרי והיא מלרית עכ"ל ודקדק הר"ם דלא תימא דוקא ישראל שנשא מצרית שייך לומר הלך אחר פסולן לפי שאין שניהם פסולין אבל בשניהם פסולין לא שייך לומר הלד אחר אחר הפגום אלא הדבר תלוי בזה כשהם משני עממים שייך לומר כן דקרא בשני עממים איירי וקאמר הלך אחר הפסול שבכל עם

בל מקום דרישא לאתויי ישראל שנשא חללה ודרכה כר כר חנה ואיזו זו למעומי דרבין ורב דימי. פירוש או או קתני כלומר אי אתיא כל מהום דרישא לאתויי מילתא דרבה בר בר חנה א"כ אתיא איזו זו למעוטי דרבין אבל לא דרב דימי משום דהא דרב דימי ליתא כיון דמילתא דרבה בר בר חנה איתא שהרי דברי זה סותרים את דברי זה דרבה בר בר חנה קאמר מלרי שני שנשא מלרית ראשונה בנה שלישי ולדברי רב דימי אינו אלא שני ואי לא אתיא כל מקום דרישא לאיתויי מילתא דרבה בר בר חנה משום דלית הילכתא כוותיה הים לומר דחיזו זו דרישה אתי למעוטי ההיה דרב דימי: מנא

אחר זכר ואף על גב דאין עבירה ואי ס"ל כרבה בר בר חנה מייחינן ליה מכל מקום דרישא ואיזו זו למעוטי דרבין לחודא:

כל מקום כללא משמע לאתויי הך דלח פריש לה בהדיח: וחיבעית אימא לעולם רבי יוסי היא. דאמר גר מותר בממזרת ודקשיא לך כללא היא מתניתין לאו כללא כייל דלהכי תנא בה ואיזו זו היא כהנת ולויה כו׳ למימרא דהני הוא דהולד הולד אחר הוכר אבל יש אחרים אע"פ שיש קידושין ואין עבירה הולד הולך אחר הפגום: ואיזו זו ומו לא. כלומר אם כן דאיזו זו דוקא אבל מידי אחרינא לא אזיל אחר הזכר גבי יש קידושין ואין עבירה: והרי חלל וכו'. ותכן לקמן (דף עו.) בת חלל זכר פסולה לכהונה אלמא אחר הזכר הוא ומיקרי חללה: כרצי דוסתאי ס"ל. לתנא דידן דאמר (שם) בנות ישראל מקוה טהרה לחללין ובתה כשרה לכהונה: והרי ישראל שנשא חללה דיש קידושין ואין עבירה. דלא אסורה אלא לכהנים והולד הולך אחר הזכר דתנן לקמן (שם) בתו כשירה לכהונה ולא אמרינן חללה היא כפגום שבשניהם: ונסנייה בהדית. גבי כהנת לויה וישראלית. ומשני משום דלא מתני לה אינה נישנית לו לתנא עם השאר בלשון קלר דנימא ואיזוח כהנת לויה וישראלית וחללה שנשאו לכהן ללוי וישראל דמשמע חללה נמי לכהן אין עבירה: והחיכח. יש קידושין וחין עבירה דהולד הולך אחר הזכר הא דרבה בר בר חנה: מלרי שני. שנחגייר

אביו: מלרים ראשונה. שנתגיירה היא: בנה שלישי. ומותר לישא ישראלית כדכתיב (דברים כג) דור שלישי יבא להם דכיון דיש קידושין ואין עבירה לבית אבותם קרינא ביה כישראל. והא דאמרינן ביבמות (דף עת.) להם הלך אחר פסולן היינו לענין ישראל שנשא מלרית או מנרי שנשא ישראלית דיש קידושין ויש עבירה עד שלשה דורות הולד הולך אחר המלרי ש דוילדו להם כתיב ואחריהם הולכים הולדות אבל לענין מצרי ומצרית לא מגמר לן האי להם מידי דהא בתרוייהו להם קרינא ביה יוהוא מלרי והיא מלרית: **ולרב דימי.** דאמר ביבמות בפרק הערל (דף עת.) דשני הוא ויליף לה מאשר יולדו הכתוב תלאו בלידה למימרא דבתר אימיה שדינן ליה מדלא כתיב אשר יולידו: והאיכא. גבי יש קידושין ואין עבירה הולד הולך אחר הפגום הא דכי אתא רצין וכו' באומות הלך אחר הזכר איש ואשה הבאים משני אומות [כדלקמן] י: נסגיירו. דיש קידושין ואין עבירה: הולד הולך אחר הפגום. כדלקמן בשמעתין ומתניחין תני הולד הולך אחר הזכר: תנא איזו זו. דרישא למעוטי ולאשמועינן דמתני' לא כללא כייל. ומרישא דמילתיה דרבין ליכא לאקשויי למימר ונתנייה במתניתין גבי הולד הולך אחר הזכר דמתניתין ביש קידושין מיירי והני דלא נתגיירו אין כאן קידושין: האי מאי. אסוגיא דשמעתין פריך דשנינן לעיל ואי בעית אימא רבי יוסי היא אי אמרת בשלמא רצי יהודה היא דאמר גר אסור בממזרת לפיכך בנו הולך אחר הפגום כדין כל מקום שיש קידושין ויש עבירה איכא לתרולי כל מקום דמתניתין לאתויי מאי ואיזו זו למעוטי מאי כל מקום דרישא לאתויי ישראל שנשא חללה דבתו כשרה דהולד הולך אחר הזכר: ודרבה בר בר חנה. מלרי שני שנשה מלרית רחשונה דים קידושין ואין עבירה לפיכך הולד שלישי: ואיזו זו למעוטי דרב דימי ודרבין. כלומר ואיזו זו דרישא דמשמע אבל בעלמא לא אזיל אחר הזכר אי ס"ל כרב דימי דאף מצרי שני שנשא מלרית ראשונה בנה שני אשמועינן איזו זו דמתניתין למעוטי הא דלא אזיל בתר זכר וכל מקום דרישא לא תיתי אלא ישראל שנשא חללה וכדרבין 0 דאמר נחגיירו הלך אחר הפגום ולא אזיל

גבו' גר שנשה ממורת דיש קידושין והין עבירה. דגר מותר בממזרת לר' יוסי דאמר קהל גרים לא מקרי קהל לקמן בפרק בתרא (דף עג.): ונסנייה. גבי קידושין ויש עבירה במתני׳ בהדי אלמנה לכ״ג: כל מקום דסיפא. דיש קידושין ויש עבירה

מוסף רש"י

נר שנשא ממזרת הולד **פסולו** (לקמן עב:)**. דאמר** גר לא ישא ממזרת. קהל (שם). באומות הלך אחר הזכר. נשנע הלך אחר הזכר. נשנע לומות לענין לל מחיה כל נשמה, הלך לחר הזכרים, נתגיירו הלך אחר הפגום שבשניהם. לענין יוחסין. (יבמות עח:).

מוסף תוספות

א. מצרי שני או גר עמוני דמודה דלא איקרו קהל. מום׳ הרח״ש.

איכא למיפרך הרי גר מלריא שנשא ממזרת דיש קידושין ואין עבירה כדאמר לקמן (דף עד:) דמודה הוא בפסולי קהל דהיינו גר

ממזר ותירך ר"י בר אברהם דהגמרא לא נחית לאקשויי אא"כ יש אחד מהם כשר כגון גר כשר הראוי לבא בקהל שנשא ממורת דהכי משמע ליה השתא דיש קידושין ואין עבירה וגר מלרי שנשא ממזרת שניהם פסולים ולכך לא רצה להקשות מיניה מיהו בתר הכי פריך ממלרי אף על גב דאינו כשר לבא בקהל וה"ה דהוה מלי למיפרך ממצרי שנשא ממזרת אלא דפריך ליה שפיר:

מקום לאתויי ולא פריך

ממזרת ונתינה לישראל לבד:

שאמה פסולה אם כן משמע דאולינן דוקא בתר הזכר לכן פריך שפיר:

ולחלל שהרי לא הוזהרו כשרות לינשא לפסולים:

עת.) להם הלך אחר פסולן היינו לענין ישראל שנשא מלרית או מלרי שנשא ישראלית דיש קידושין ויש עבירה עד ג' דורות הולד הולך אחר המלרי © דוילדו להם כתיב אחריהם הולכים הולדות אבל במלרי ומלרית לא מיגמר לן ש הא להם מידי דהתם ש בתרוייהו להם פסולן דשניהם פסולים שהרי עמוני ומלרית שניהם פסולים והולכים ועם אבל כששניהם מעם אחד לא שייך לומר כן: